

**DOWODZENIE** (6) sb n

*Oba o oraz pierwsze e jasne; końcowe e z tekstów nie oznaczających -é.*

*sg N dowodzenie (4). ◇ G dowodzeniã (1). ◇ D dowodzeniu (1).*

*Sł stp brak, Cn s. v. dowód, Linde XVIII w. s.v. dowieść.*

*fil. Udowadnianie, uzasadnianie; argumentacja; przeprowadzanie dowodu naukowego, rozumowanie, wnioskowanie; argumentatio Mącz, Calep; syllogismus BartBydg (6) : omnis syllogismus constat ex tribus terminis et duabus propositionibus seu majori et minori, zgromadzenie szłow ku gadanyv vel dovodzenie BartBydg 143b; Mącz 231d; Argumentatio – Pokazanie, dowodzenie. Calep [94]a.*

*dowodzenie czego (1): Argumentatio, Dowodzenie/ álbo/ potwierdzenie rzeczy. Mącz 16a.*

*Wyrażenie: praw. »dowodzenie sprawiedliwości [w czym]« (1): O Porządku dowodzenia ípráwiedliwości w tych rzeczach/ któreby fie pod czáfem wyciągnienia nálfzého ná wojnę/ [...] ofobam będącym ná wojnie w imionách ich ítały SarnStat 864.*

*\*\*\* Bez wystarczającego kontekstu (1): Scitum, [...] Vítává/ poítánowanie/ dowodzenie/ vznánie. Mącz 372d.*

*Synonimy: pokazanie, potwierdzenie, sylogizm.*

*Cf **DOWODZIĆ***